

[Gert Petersen]

ferie. De resterende 11 dage forærede de firmaet, flinke, som de var. Jeg tror ikke rigtig, at det er den vej, man skal gå i Danmark, men det kan godt være en del af forklaringen på det japanske mirakel, og hvad man nu kalder det derude. Men jeg vil stærkt advare mod, at man prøver på at overføre de metoder hertil.

Så vil jeg sige om de fremsatte dagsordener, at vi stemmer imod Fremskridtspartiets dagsorden. Advarslen er i og for sig rigtig nok, det kan gå galt, men henvisning til skattetryk – det er ikke os, der i den grad er imod et skattetryk. Vi kan diskutere fordelingen af skattetrykket, men selve princippet er vi ikke imod, og dér har vi altså stik modsat opfattelse af, hvad Fremskridtspartiet har, som bekendt. Jeg er også betænkelig ved dette med at sætte tæring efter næring. Det lyder vældig fornuftigt, men som regel bruges det som begrundelse for temmelig grove nedskæringer.

Med hensyn til hr. Albrechtsens dagsorden vil jeg sige, at vi i og for sig er enige, når han tager afstand fra indkomstpoltik, for herved forstår vi disse tvangsgreb, som er foretaget herinde i Folketinget, og også generelle erhvervsstøtteordninger. Vi foretrækker så sandelig også målrettede erhvervsstøtteordninger.

Med hensyn til OD ligger det anderledes. Vi går ind for ØD-ordninger, for økonomisk demokrati. Vi har en noget anden model end den socialdemokratiske OD-model, men vi er dog ikke længere fra hinanden, end at vi har kunnet samles i et forlig som bekendt, hvor vi har opstillet nogle fælles synspunkter. Derfor ville det være forkert af os at tage afstand på den måde, som er foreslået af hr. Albrechtsen. Vi er simpelt hen uenige med VS på det punkt.

Vi er heller ikke enige i den konstruktion, den fondssocialisme, som der her meget detaljeret er lagt op til, men vi er enige i selve intentionen, at der bør overføres midler til disse, som VS kalder det, grønne områder. Selve den intention er vi fuldkommen enige i, og på det punkt ser vi altså ens på det.

Til sidst vil jeg sige, at det er rigtigt, dette er et dagsordensforslag, som er fremsat i fællesskab af Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet. Jeg tillægger det nu nogen vægt, fordi det drejer sig om økonomisk politik. Vi har mange skærmydsler de to partier imel-

lem, men det viser sig altså, at vi også i væsentlige spørgsmål kan enes, og det siger noget om, at der er realitet i et alternativ til det nuværende borgerlige flertal.

Larsen-Ledet (RV):

Debatten her drejer sig jo fortrinsvis om, hvad der kan gøres for at styrke eksporten. I den forbindelse er landbruget et væsentligt område, hvor der er tale om en ret betragtelig nettovalutaindtjening, som der fortsat er behov for i dette land.

Vi kan jo nok, som det tegner sig i øjeblikket, sætte spørgsmålstegn ved, om det er muligt at forvente en eksportfremgang, men der er også en opgave i at bevare eksporten på de områder, som vi i forvejen kender. Der er et problem med faldende priser i fællesmarkedet, der er krav om miljøinvesteringer i henhold til NPO-planen, og der er landmænd, der af den grund holder op med husdyrproduktion.

Hvis vi skal forvente en øget produktion her, tror jeg derfor, det forudsætter en højere forædlingsgrad af de produkter, vi producerer i landbruget, og det tror jeg altså også der vil være gode muligheder for. Der er velrenommerede fødevarer i dansk landbrug, lurmærket lever videre i overført betydning i mange lande, selv om det nogle steder er afskaffet i praksis, og dansk landbrugs produkter kan generobre deres førerposition ved, at der fremstilles produkter, der er bedre end vore konkurrenters, og ved, at man ophører med bulkvarer og med vor gode håndværksmæssige og industrielle ekspertise virkelig gør en indsats for at finde ud af, hvad forbrugers krav til morgendagens produkter vil være.

Det er det samme her, som det er på industriområdet. Vi har brug for pionerånd, entusiasme, vi har brug for optimisme, og statsministeren er jo en mester i ligesom at fortælle os, at der stadig væk er muligheder og perspektiv fremover; og det er der altså også.

Vi har brug for opfinderånd, og det eksisterer jo nogen steder i Danmark. Vi behøver såmænd ikke tage til Japan, statsministeren behøver ikke udelukkende at henvise til Japan, prøv at henvise til Vestjylland. Hvad sker der ikke i Vestjylland, som ikke sker i det øvrige land, som der egentlig er grund til at være opmærksom på? Der er netop noget